

[Askjær Jørgensen]

100.000 kr. fremfor 30.000 kr., så kan jeg fortælle noget andet. Jeg har selv prøvet at give kredit til anpartsselskaber og fået et klip i øjet, fordi jeg ikke har set mig ordentligt for. Jeg ved nøje, hvordan det går til. Hvis man køber sig et anpartsselskab, kan det se flot ud med 200.000 kr. i kapital eller 300.000 kr. i kapital, men pengene kan jo meget hurtigt blive brugt til noget, som kommer andre til gode. Det er komplet umuligt at vide, om et anpartsselskab består af hulhed, eller om det består af reelle værdier, uanset om kapitalkravet er 30.000, 300.000 eller 3 mill. kr. Det kan ikke lade sig gøre. Det ved jeg fra det praktiske liv. De erhvervsvirksomheder, som vil give os kredit i vore anpartsselskaber, kommer så sandelig, det har de gjort i alle årene, og spørger: kan vi få sikkerhedsstillelse i den private villa? Hvordan ligger det med det? Sådan går det nemlig til. Tro ikke, at der er nogen, der giver et anpartsselskab kredit, fordi de siger, at de har en anpartskapital på 30.000 kr., ej heller fordi de siger, at de har en anpartskapital på 100.000 kr. Så blåøjede er vi ikke ude i erhvervslivet, hr. industriminister. Det er bluff at sige, at anpartsselskaber skulle få et bedre renommé, fordi man regulerer kapitalstørrelsen, det har intet med det at gøre.

Jeg vil gerne her aflevere en invitation: ministeren er hjertelig velkommen til at komme ud og besøge os i de små erhvervsvirksomheder, se vore regnskaber og se, hvad vi har givet af dokumentation, se, hvor vi er blevet klippet af anpartsselskaber og aktieselskaber, der har dokumenteret, at de var stiftet med så og så stor kapital, men hvor det er gået godt at handle med nogle, der kun havde 30.000 kr. i anpartskapital. Ministeren er hjertelig velkommen til at se det.

Prøv dog at få lidt fornemmelse af, hvordan det foregår i praksis her i Danmark! Nøjes ikke med at se de blankpolerede skriveborde! Prøv at trænge ud og forstå, at den lovgivning, vi laver her, skal bruges ude i erhvervslivet! Det er det, vi andre ved, men det er det, ministeren ikke forstår.

Industriministeren (Erling Jensen):

For at hr. Askjær Jørgensen forstår, at han bestemt ikke taler for døde øren, skal jeg glæde ham med at understrege, at de ikke mindre end 9 embedsmænd, der sidder i em-

bedsmandslogen her, alle tilhører enten industriministeriet eller aktieselskabsregisteret. De lytter til ethvert guldkorn, der bliver sagt i denne sal, også såfremt der måtte komme et fra hr. Askjær Jørgensen.

Hr. Askjær Jørgensen sluttede med at sige om anpartsselskaber, at man ikke kan vide, om der er hulhed eller reelle værdier. Når hr. Askjær Jørgensen får lejlighed til at dykke nærmere ned i lovforslaget, vil han konstatere, at også det har man søgt at tage højde for.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg kan sige, at jeg har set, at man har søgt, men jeg har noteret mig, at man ikke har fundet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af:

Forslag til lov om investeringsforeninger.
(Lovforslag nr. L 122. Fremsat 19/2 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Mette Groes (S):

Der er efter socialdemokratiets mening tale om et godt og nyttigt lovforslag, fordi investorerne i en investeringsforening opnår beskyttelse mod misbrug, får fuld indsigt i foreningens dispositioner og mulighed for at gribe ind i dem i tide.

Bag lovforslagets tilsynekomst ligger et grundigt forarbejde i et udvalg nedsat af